

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

Office 7th and Commercial St., opposite Post Office Post Office Address: Toveri, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Ggo. Gratchef.

Phones: Office 365; Editorial Department 832.

Entered as second-class mail matter July 13, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Seitsemän vuoden kuluttua

Maanantaina elokuun 1 p:nä oli kulunut ummellen seitsemän vuotta siitä, kun Saksa julisti sodan Venäjälle. Se oli merkinä imperialismin kaikkien hornan voimien irrallisen laskemiselle salaliiton seurauksena, johon olivat syyllisiä kaikki imperialistiset vallat.

Viidettä vuotta ylläpidettiin hirveitä työläisten joukkoteurastusta kaikilla nykyajan tieteen ja tekniikan luomilla murhavälineillä. Kymmenen miljoonaa kaatui tappantereilla ja yhtä monta sortui rintamien takana siviiliväestön keskuudessa välittömästi sodan aiheuttamista seurauksista. Suunnattomia määrääriä varoja ja ihmisenergiaa tuhlatiin pelkkään hävitystyöhön, kansalliserikkaukset hupenivat, laajat joukot joutuivat mitä kauheimman kurjuuden keskelle samalla kun sodan suronaiset aiheuttajat pusertivat ihmiskunnan kärsimyksistä satumaisia rikkauksia.

Luotettavimpain tilastojen mukaan imperialistisen sodan hinta rahassa on laskettu 337 biljoonaksi dollariksi. Ihmisjärjen on vaikea käsittää tämän luvun suuruutta, mutta esimerkiksi mainittakoon, että Amerikalle, joka ryhtyi sotaan paljon myöhempään kuin muut suurvallat, sota maksoi toista miljoonaa dollaria tunnissa kahden vuoden aikana. Amerikka pani rahojä lagoon yli 32 biljoonaa dollaria eli lähes kolmekymmentä kertaa niin paljon kuin mitä sen kansallisvelka oli ennen sotaa. Tämä summa on niin suuri, että sillä peittäisi kaikki Yhdysvaltain hallitusmenot maan itsenäisyyden perustamisesta lukiin. Nämä ovat suunnattomia summia, joiden menetyksestä vain työväestö saa vastata miestönsä kärsimyksillä — ja kaikki ainoastaan sentähden, että muutamien harvojen aiheus tulisi tyydytyksi.

Mutta alkaessaan maailmansodan kapitalistinen imperialismi laski samalla irrallisen voimia, joita se ei kyennyt itse hallitsemaan. Sodan pohjimmaisena syynä oli imperialistinen kilpailu maapallon riistoalueista, kilpailu siitä mikä imperialistinen ryhmä joutuu yksinomaiseksi määrääjäksi mailman markkinoilla. Keskusvaltain imperialismi luhistui ja ententevallat jäivät "voittajiksi." Mutta tuskin oli ruudinsavu hälvynnyt, kun voittajien keskuudessa ilmeni voittamattomia sisäisiä ristiriitoja. Syntyi riitoja saaliin jaosta. Ainoastaan Venäjän proletariaatin vallankumous esti voittajia sekaantumasta toistensa kanssa ilmi taistelun. Täytyi pitää yllä leirirauhaa yhteisen vaaran edessä, jota lähettiin kukistamaan. Tehtiin Versaillesin rauha ja sen ohella kansainliittosopimus. Ensimmainnitti ei ratkaissut täydellisen saaliinjakaon, ja jälkimäinen muodostui vain perin hölläksi leirirauhan siteeksi.

Imperialistinen sota ei kyennyt ratkaisemaan kansainvälisen kapitalismin sisäisiä ja oleellisia ristiriitaisuuksia. Hiilitön anastushimo on edelleen kiihottanut suurvaltoja lisäämään sotavaruustensa entistä suuremmalla innolla ja tänapäivänä näemme hallituksen tuhlaavan armeijaa ja laivastokulunkiehin suurempia summia kuin konsanaan. Pikkuporvarien alotteista lähtenyt aseistariisusagitaatio pidetään vain kiihkeän varustelun verhoana. Samalla kun porvarien edustajalaitokset luovuttavat äärettömiä summia laivastojen ja armeijain lisäämiseen ja lujittamiseen, samalla valtiomiehet pitävät ulkokultaisia puheita aseistariisusutuksen kauniista asiasta. Ja mitä merkitsee kaikki tämä työväenluokalle? Jos imperialistit saavat häiritsemättä ajaa ohjelmansa perille, merkitseisi se vain työväenluokalle lisää sotia, kärsimyksiä ja orjuutusta.

Mutta, kuten sanotti, mailmansota ei päättynyt imperialistien laskelmien ja toivomusten mukaisesti. Mailmannäyttämölle astui odottamattomia tekijöitä, tekijöitä, jotka ovat imperialistien vaikutus- ja määräysvallan ulkopuolella ja jotka pakottavat kilpailevia imperialis-

teja keskinäiseen sovittelupolitiikkaan ja järjestymään itsenäilyksen vuoksi. Nämä tekijät ovat Venäjän proletariaatin vallankumous ja sen elähtytämä mailman vallankumouksellinen proletariaatti, joka äärettömistä petoksista viisastuneena on vihdoinkin lähtenyt taivaltaamaan porvarillisesta holhouksesta vapaata omintakeista tietä korkeaa päämääräänsä kohden. Vaikka asia tahdotaan salata — ja siinä ovat imperialistien parhaimpana apuna toisen internationalen luopiosialistit ja näiden kätyrit, kahden ja puolen internationalen silmäkääntäjäjäestariit — on yhden mailman suurimman maan proletariaatin vallankumous tuonut historian näyttämölle uuden suurmerkityksellisen ajanjakson, yhteiskunnallisen vallankumouksen ajanjakson.

Elämme siis historiallisesti aivan toista aikakautta kuin seitsemän vuotta sitten. Mitä suunnattomia muutoksia on kaan tapahtunut. Mahtavia keisarikuuntia on tullut poispöyhkäistyksi ja niiden raunioille on ilmestynyt jo syntyessään kuolintautia sairastavia kansalliserikarillisia pikkuvalltoja. Mahtavan tsaarivaltakunnan raunioille on syntynyt proletariaatin valtio, mahtavampi ja valtavampi kuin konsanaan mikään tsaarivaltakunta. Ehkä ei fyysisissä merkeissä mahtava, mutta moraalisisessa merkityksessä valtavampi kuin mikään mahti mailmassa. Tänapäivänä Venäjän proletariaatin valtio on muodostunut mailmanpolitiikan polttopisteeksi. Se on ainoa mahti mikä asetti ylipääsemättömään esteen rikollisten imperialistien rajattomalle valtauspolitiikalle. Venäjän vallankumous oli moraalisisena vaikuttimena keisarikuuntien kukistumiseen ja tällä hetkellä se suunnattoman vipuimen tavoin uhkaa vääntää nurin kapitalismin koko kansainvälisen rakenteen. Ilmeteltävällä voimalla se rakentaa työväestön kansainvälistä järjestöä vallankumouksellisen marxilaisuuden lujalle kalliolle, kooten siten juoksevalle hiekkalle perustetun toisen internationalen hajottamat työväenjoukot.

Vain sokeat ja petolliset sosialidemokraattiset johtajat kieltävät tämän valtavan mahdin merkityksen, vaikka yksin porvarit myöntävät avoimesti tämän "vaaraksi" tunnustamansa mahdin olemassaolon. Sempätähden porvarien kansainvälisyydellä ratsastavat sosialidemokraatit ovat proletariaatin vallankumoukselle välittömiä vihollisia, joita vastaan vallankumouksellisten työläisten on käytävä ankaraa ja armostonta taistelua. Tätä taistelua on käyty kolmannen kansainvälisen perustamisesta alkaen ja sosialidemokraatit — niin oikeisto- kuin keskustalaisetkin — ovat johdonmukaisesti ajautuneet yhä avonaisempaan yhteistoimintaan porvarien kanssa, siten paljastaen yhä suuremmille joukoille todellisen olemuksensa.

Kolmas Kansainvälinen on lyhyen olemassaolonsa aikana osottanut tavatonta elinvoipaisuutta ja se on tällä hetkellä jo voima, jolla on mailmanlaajuinen merkitys. Se on ainoa mahti mikä takaa pelastuksen tien kärsivälle ihmis-kunnalle. Siksi se onkin Venäjän köyhälistövallankumouksen suurin luomus.

VALTIOLLISTEN VANKIEN VAPAUTTAMISKYSYMYS TAASKIN ETUALLA

Federated Press tietää kertoa, että valtiollisia vankkeja edelleenkin koetetaan saada vapaaksi — anomuksilla. Puuhan takana on tietenkin sos.-puolue ja onpa viimeiseen Washingtoniin tehtyyn kumarrusmatkaan ottanut osaa ammattiuoidenkin edustajia sekä liberaalisia porvareita. Lähetystön kuuluu presidentti Harding otaneen vastaan erikoisella kohtelaisuudella, kuunnellut tehtyjä alomaisia anomuksia huomaavaisuudella, lausunut asian johdosta luotavaisesti salaisuuksia, joita ei voida laskea julkisuuteen ja loppujen lopuksi lähettänyt lähetystön hymysuun memään takaisin täynnä toivoa. — Lähetystö itse ainakin otaksuu tehneensä asiaalleen edullisen vaikutuksen.

Presidentti kuuluu aivan oman suunsa kautta sanoneen, että mitä erikoisesti Debsiin tulee, niin "hän on luonteeltaan rakastettava", mutta että "valtiollisten vankien vapauttamiskysymys muodostaa kuitenkin paljoa laajempikantoisen pulman kuin mitä vain yksilöllinen lempesy saattaa ratkaista."

Epäilemättä presidenttimme lausunnon viimeisessä osassa ilmeneekin koko asian ydin ja kumarrusmatkan tekijöille osotettu kohtelaisuus johtuu pääasiallisesti siitä, että niillä oli yli 900:n

työväenjärjestön allekirjottama anomus matkassaan, jonka töykeällä tavalla sivuuttaminen suotta pitäen nostattaisi katkeruutta aikana, jolloin sitä entuudestaan jo on kotitarpeiksi olemassa.

Asiasta kertoo kapitalistisessa Oregon Journalissa kumarrusmatkaan osaa ottanut liberaalin porvari, Norman Haggood, seuraavaan tapaan:

"Kahden viimeisen viikon kuluessa on hallitus julmasti kiristellyt hampaitaan ja lujasti päättänyt, että mitään armahdusta ei tulla antamaan ainakaan niin kauan kun viimeininkin teknillinen seikka Saksan ja Yhdysvaltain välisen sotatilanteen selvittämisessä on keskenraisenä. Se on päättänyt, että vielä senkään jälkeen ei tulla antamaan mitään armahdusta.

"Joitakin aikoja sitten annettiin suurta julkisuutta Euroopassa annetuille armahduksille ja samalla kiinnitettiin huomiota tässä maassa sisällissodan jälkeisiin armahduksiin ja kapina- ja muukalaislakien tukkimiseen. Tätä erinomaista politiikassa tapahtunutta muutosta ei tulisi sikkottaa siihen kiihkoon, jolla asian yhteydessä Wilsonin hallitus kunnostui sen jälkeen kun hän oli luopunut iskulauseestaan rauha ilman voittoa ja syöksynyt sotaan. Silloin jokainen, joka laiminloi tehdä yhtäaikaan hänen kanssaan ajatuksissa täydellisen muutoksen näytti hänen silmissään niin rikokselliselta ja pahalta, että sellaiselle ei mitenkään voinut minkäänlaista armoa osottaa. Otaksun, että Mr. Wilson vapautti kaikkiaan noin 600 rikoksellista, niitten joukossa murhamiehikään ja pankkikavaltajia, mutta hän todellakin rehellisesti uskoi, että ne henkilöt, jotka edelleenkin pitivät kiinni rauhan aatteesta vielä senkin jälkeen kun hän omastaan oli luopunut, olivat kaikin puolin liian pahoja voidakseen saada armoa osakseen.

"Nykyisen hallituksen politiikassa tehty muutos ei ole samaa lajia. Se on arviolaskelmien tekemistä siitä, mikä tulisi olemaan kansan mielipitteen mukaista. En ole varma siitä, eikä tämä ole tervettä poliittisenä laskelmana. Mies, kuten Hays, ollakseen varma, voi vaikuttaa maahan valtiotaidollaan, rohkeudellaan ja älyllään, jota hän käyttää hyljättessään käytännössä kelpaamatonta, mutta siitä eivät kaikki hallituksessa tiedä mitenkä tulee toimia menestyksellisesti niin korkealla tasanteella.

"Mutta kaikista huolimatta vika on yleisössä. Jos olisi yhtä paljon sellaisia, jotka päättäväisyydellä toinisivat tämän rikoksellisen raakalaisuuden lopettamiseksi kuin on niitä, jotka ovat päättäneet siitä edelleenkin jatkaa, niin valtiollisten vankien vapauttaminen tulisi poliittiseksi välttämättömyydeksi."

Aikaisemmin mainitsee Haggood artikkelissaan, että Washingtonissa vallassa olevat voimat vastustavat valtiollisten vankien vapauttamista ja että nämä voimat ovat sellaisia yhteiskunnallisia tekijöitä, että ne saattoivat pelottaa hallituksen pois siltä uralta valtiollisten vankien vapauttamiskysymyksessä, minkä hallitus oli ottanut ja siitä laajaperäisesti ilmoittanut astuessaan maalis-kuussa valtiolaivan peräsiimeen. Nämä voimat ovat sellitänneet, että "korkein patriottismin ilmaisumuoto on pitää valtiolliset vangit edelleenkin lukkojen takana" ja kaikista nykyisen hallituksen aikaisemmista puheista huolimatta ne siellä myöskin ovat pysyneet.

Missä suhteessa Haggoodin lausunto yksityiskohtaisesti pitää paikkansa ei ole tarvis tässä selostaa. Sen sijaan on mietäkiinnittävä nähdä mitenkä joku porvarillinen liberaalikin saattaa käsitellä tämänluontoisessa kysymyksessä luokkasuhteita ja valtiollisten tekojen motiiveja ja verrata sitä meidän oikeistolaisemme voutuhteluun. Lakki kourassa ja nöyrällä alistuvaisuudella ne käyvät armorumpua lyömässä käsittämättä sitä, että vain joutkovoima on se tekijä, joka valtiollisten vankien valkilaovat aukase. Ja silloin kun ne todellakin aukeavat, on vallassaolevalle luokalla edessään kaksi pahaa, josta niiden olosuhteiden pakosta on valittava pienempi tarkoituksella siten estää niiden kannalta katsottuna suuremman tapahtumasta. — KEH.

Saint-Denis'n kunnallisvaaleissa Ranskassa ovat kommunistit saavuttaneet huomattavan vaalivoiton. Oikeistososialistit olivat vaaleihin valmistuneet erikoisesti, käyttäneet huomattavia summia propagandaa ja sitä paitsi porvarillisetkin auttoivat heitä äänillään. Siltä huolimatta saivat oikeistososialistit vain 28,000 ääntä ja kommunistit 35,000.

JUTUN JATKOA

Bernard Shaw kynnillisyyden perikua

On yleensä tunnettua, että Bernard Shaw on henkilö, jolla on rohkeutta kirjallisesti sanoa asiasta mistä tahansa mielipiteensä halkinaisesti ja nautaan kantaan koskipa se sitten kuinka kipeästi tahansa vaikkapa itse Englannin hallitusta. Mutta tämä ei ole ainoa todiste hänen terävyydestään ja hänen kynnillisyydestään. Hän on myöskin mies, joka kaikissa tilanteissa pystyy säilyttämään mielenhallintansa ja kiden kääntessä hälmistytymään vastustajansa sanottomaksi.

Esimerkkinä tästä kerrottakoon tapaus erästä kokouksesta, jossa oli tavattoman paljon väkeä kuulemassa Bernard Shawn puhetta: Yleisö oli kaiken aikaa ollut haljottuneena ja tämän tuosta ilmaisuut puhujalle myrskyisiä suosiosoituksia. Parvekkeella oli kuitenkin mies, joka puhujan nähden käyttäytyi vihamielisesti ja toisten osottaessa suosiota vihelsi ja purki sisuaan huomiota herättävällä tavalla.

Ahvenanmaan kysymys

Suomalainen oikeistososialidemokratia on Ahvenanmaan kysymyksessä omaksunut kerrassaan supisuomalaisen kannan kirjoittaja Tukholman vasemmistolainen "Politiken". Terävissä kuja on vaihdettu useita kertoja Brantingin ja Suomen sosialidemokratian puolueen johtajien välillä. Nyt kun kysymys on ratkaistu — ainakin toistaiseksi — tanssivat Suomen oikeistososialistit villiä ja hurmauttavaa tanssotantaa. "Suomen sosialidemokratia on osuutensa saavuttanut voimalla huudahtaa "Sosialidemokraatti". Lähti lopettaa artikkelin tekemällä muuttamia syytöksiä Ruotsin sosialidemokraattista puoluetta vastaan sen kannan johdosta tässä riitakysymyksessä: "Olemme hämmästyksellä havainneet sen, vaikka emme ole tohtineet puhua siitä. Emme voi nimittää tätä kantaa sosialidemokraattiseksi."

Pikkiläisesti lisääkin porvarillinen Sv. D:n, joka julkaisee sähkösanoman "Sosialidemokraatin" artikkelista, että se on oivallinen somistus Soc. D:n väitöksille, että toinen internationali tulisi olemaan tulevaisuudessa vahvin tuki niille oikeusperiaatteille, joihin Ruotsi on vedonnut!

On mieleenkiitoista muistella sitä, näkökantaa, jonka nuo Ruotsissa nyt vainotut ja parjatut suomalaiset kommunistit ovat omaksuneet Ahvenanmaan kysymyksessä, näkökantaa, joka on suoranaissa vastakohtaisuudessa Brantingin hengenheilautuksen omaksimaan kantaan. Viime vuonna kirjoittivat suomalaiset kommunistit Ahvenanmaan kysymyksestä "Politiikassa": "Voimme vakuuttaa teille, että ahvenanmaalaisten oikeuksien puolustuksen takana, jota viimeisillä vuosilla edusti vain sosialidemokraattisen ryhmän vähemmistö, on tosiasiallisesti Suomen työväenluokka. Ja jos nyt Suomessa vallitsisi poliittinen kansalaisrauha, saattaisi siellä nähdä suittumukseen myrskyn noussevan työtätekevän kansan puolelta valko-suomalaisen väkivaltaa vastaan. Vaikka Suomen työväenluokalla ei ole vielä riittävästi voimaa toiminnassa auttamaan ahvenanmaalaista, on varmaa, että niin pian kuin kansa on saavuttanut vapauden Suomessa, tapahtuu myöskin loppulselviyty Ahvenanmaan vihollisten kanssa.

Ahvenanmaalaisten vaatimus itse-määrääsoikeudesta on oikeutettu ja selvä. Esittäkät heille tervehdyksenne, että rohkeasti kulksivat päämaailaan kohden ja toteuttaisivat oikeutensa toiminnassa. Jokainen oikeutettu kansan vaatimus, niin myöskin ahvenanmaalaisten kansan, voidaan nykyään toteuttaa Suomesta ainoastaan uhrautuvalla toiminnalla. On turhaa ja vahingollista ajan tuhlausta odottaa tältä hallitsukilalta inyöntymystä ahvenanmaalaisten itsemäärääsoikeuden vaatimukseen. Siltä voidaan odottaa yhä vähän järkeä kuin humanisuuttakin. Parasta on, että ahvenanmaalaist ilman muuta käytännössä alkavat kansakäymisen Ruotsin kansan kanssa, välttämättä Suomen hallituksen uhkauksista, kielloista ja kostotoimenpiteistä. Kun he siten itse toteuttavat valmiin tosiasian yhteenkuuluvaisuudesta Ruotsin kansan kanssa, ajavat he paraiten asiaansa eteenpäin.

Lopullinen valtiotien välinen Ahvenanmaan kysymyksen järjestäminen tulee luonnollisesti tapahtumaan yhteisymmärryksessä Neuvosto-Venäjän kanssa. Mutta Ahvenanmaalaisten asian menestys riippuu lähinnä siitä miten tarkokkaasti Ahvenanmaan kansa nyt toteuttaa päätöksensä."

Liikkeenhoitajan Nurkka

TOVERIN TILAAJAMÄÄRÄN HISTORIA MATERIALISTISESSA VALOSSA.

Niiden lukuisain puoluetovereiden hyväksi, varsinkin Lännellä, jotka syystä tai toisesta eivät ole jaksaneet seurata aikansa rientoja, olkoon mainittu, että Toveri on sosialistisella mailmankatsomuksella toimitettu suomenkielien päivälehti, ilmestyen jokaisena arkipäivänä Astoriassa, Oregonissa.

Table with subscription rates: Yksi vuosikerta... \$5.50, Puoli vuotta... \$3.00, Kolme kk... \$1.60, Yksi kk... 60c. Includes rates for CANADA and SUOMEEN JA ULKOMAILLE.

Sitä voi, tai ainakin pitäisi voida, tilata sosialistiasestojen valitseminen asiameisten ja yleensä sellaisten sosialistien kautta, jotka pitävät tietoisuuden levittämistä tärkeänä. Myöskin voi sitä tilata suoraan lehden konttorista osoitteella: Toveri, Box 99, Astoria, Ore.

Innustus on hyvä asia, mutta semmoisenaan se ei kelpaa pataan. Sen täytyy ilmaista teoissa "pataan pantavaa" hankittaessa. Samoin ei ainakaan sosialistien keskuudessa liene muuta kuin yksi mielipide siitä, että sosialismin levineminen on hyvä ja suotava asia ja että sen eteen olisi työskennettävä. Mutta tämä mielipide ei merkitse paljon, ellei sen eteen työskennellä. Ei yksi, eikä kaksi, eikä muutama vaan suuret joukot täytyy saada liikkeelle, sillä sosialistinen liike on ennen kaikkea joukkoliikettä. Ei sosialistista yhteiskuntaa tehdä niin vain nukuksissa olessa, vaan siihen tarvitaan tositoimintaa. Pitkällisellä, sitkeällä, hellittämättömällä taistelulla voi työväestö saavuttaa itselleen mahdollisuudet inhimilliseen elämään. Omistavalla luokalla on liian paljon menetettävää voidakseen mielisuosioilla luopua etuoikeutusta asemastaan.

Siis jos sosialistit haluavat, että sosialistiset käsityskannat levivät työväestön keskuudessa, niin on heidän itsensä sitä sinne levitettävä. Turhaa on odottaa enkeleitä taivaasta sitä heidän puolestaan levittämään.

No, miten sitä sosialismia sitten oikein levitetään, kun ei ole mikään kaunopuhuja eikä paljon koulunpenkkejäkään hieronut? Sitä voi tehdä levittämällä sosialistisia sanomalehtiä. Sillähän siitä pääsee. Jokainen tietää, että sanomalehti on vaikuttavin ase sen kädessä, joka sitä osaa käyttää. "Mossin" ja "Ham and Eggs'in" kerällä alkaa sanomalehtikin jo kuulua työläisten jokapäiväiseen leipään. Pitävätkö sosialistit tarpeeksi huolta siitä, että työväki lukee sosialistisia lehtiä? Ei pidä antaa työväestön rauhassa lukea porvaripilejää ja lahtarioromaaneja, aika vaatii joukkotoimim. Puhutaaan kyllä, että silloin ja silloin tehdään oikein suuri ryntäys ja ollaan innostuneita, mutta kun pitäisi ryntätä, niin suurin osa jääkin töllisteemään toistensa saamattomuutta ja pieni osa tekee työtä usein uupumiseen saakka, yhteisen asian eteen.

Katsokaamme mitä on tehty Toverin levittämiseksi. Paljon hyviä päätöksiä kylläkin, vaan päätöksien täytäntöönpano on yhtä monta kertaa jätetty tekemättä. Jos ruvetaankin jotain toimimaan, niin siirretään se tavallisesti viime hetkelle, kuten syntynen parannuksen tekoa. Yksi seikka on kuitenkin lohdutuksena. Mitä selkeämmäksi uuden ajan aamu kirkastuu, sitä rauhottomammaksi käyvät porvarit ja heidän kätyrinsä. Heidän yökkönsä käyvät nurkkiin kynsistään riippumaan. Pöllöt ja huuhkajat menevät koloihinsa. Tosin vielä korpit ovat haaskoillaan ja harakat rakkaittävät rikkatunkioilla, mutta yön vallan masentumista ennustaa aamu. Sempätähden ilostuvat peikot, jos pilvi sattu tumentamaan taivaan. Se tosin vaan on vahingoniloa, mutta suokaamme heille edes se, ja jos he iloitsevat meidän kustannuksella, me työläiset itse annamme heille siihen aiheen. Suurin huvi on porvareille nähdä työläiset toimettomina. Niin kauan on heidän etunsa turvattuina, kun me vetelehdimme välinpitämättöminä omaa liikettämme kohtaan.

Työn tasavaltaa ei taivaasta tipahda, kurjuus ja ryöstö ei loppu jos emme itse puutteille sulkuja luo ja yhteiskunnan luomiseen itse käy.

Koetetaampa saada naapurikin tilaamaan Toveri! Lyhyt aikainenkin koetilauos on hyvä alku.

Tämä lausunto ilmaisee näkökannan, jota on ollut määräämässä laajakantoine ja kansainvälisen näkemys, joka vahvasti eroaa siitä kansallista shovinismista, joka on levinnyt Suomen oikeistososialistien keskuuteen. Ruotsi kiittää näin päivinä, jolloin Ahvenanmaan kysymys on ratkaistu, suomalaisia kommunisteja näiden epäsuomalaisesta, s. o. todellakin kansainvälisestä kannasta Ahvenanmaan kysymyksessä — vangitsemalla ja karkoittamisella.

ULKOMAILTA

Japanin työväenliike

Tilastojen mukaan on Japanissa 799 ammattiyhdistystä, joihin kaikki yhdistykset, keltaisetkin, ja pari teollisuusliittoa kuuluvat. Ammattiyhdistysliikkeen etunenässä ovat kalvostyöläiset, joita on 102 ryhmää ja heidän jäsenlukunsa housse 46,000. Järjestyneiden työy yhteinen lukumäärä kohoaa 230 tuhanteen. Näistä luvuista havaitaan, että Japanin työväestö kulkee vielä lapsenkengissä. Suhteellisen hyvin ovat järjestetty metallityöläiset. Kymmenen vuotta on ollut Japanissa olemassa ammattilinen keskusjärjestö, Yuai

Kal, jota alkuajan johtivat reformistit ja joka myöskin sai hallituksen avustusta. Tämän järjestön toisessa kongressissa, joka pidettiin Osakassa 1920 päätettiin tunnustaa luokkatähtely järjestön ohjelmaiksi. Vanha, Europpassakin tunnettu sosialisti Sakai ja hänen oppilaisensa ovat vahvasti vaikuttaneet tässä liitossa uuden aikaisessa mielessä. Japanilaiset valtakuntaliitot, joiden tarkoituksena on järjestelmällisesti vastustaa työväestön vapautumista, ovat erilaisia ja "työskentelevät" lämpöisillä asella, mutta eivät voi estää ammattiyhdistysten ja laittomien sosialististen ryhmien kehittymistä vasemmalle. Papanin hallitus ryhtyi silloin laillistuttamaan ammattiyhdistyksiä. Ja Japanin kirjatyöntekijän liitto Shinyu-kai julisti sen johdosta seuraavaa: "Toverit, olkaa varuillanne! Varokaa jorjottajia ammattiyhdistysten laillistamisesta. Tämä laki ei merkitse mitään muut kuin työläisen sielun ja ruumiin kahlitsemista edelleenkin. Me voimme vapautua vain omalla voimallamme". Ammattiyhdistysten laillistuttamiseksi laati sisäministeri kaksi lakiehdotusta. Kaikkivaltainen japanilainen poliisirykki lepää raskaasti koko kansan harteilla, ja tuskinpa aikoinaan Venäjälläkään oli niin hienostuneen epäpeällistä urkkijärjestelmää kuin nykyään Japanissa. Ammattiyhdistyskielessä ei saa käyttää ilmauksia